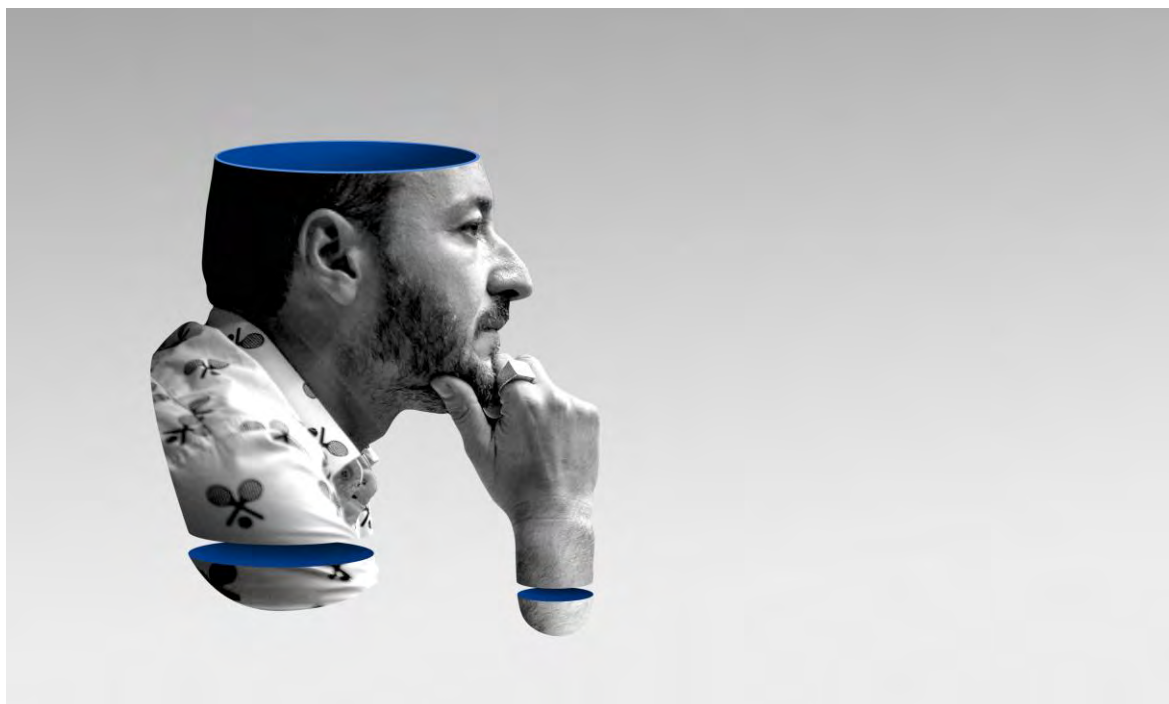

Cicle

El teatre de Josep Maria Miró

Del 24 de gener al 25 de febrer de 2018

Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia

Amb la col·laboració de Teatro Español, IBERESCENA i Teatre Nacional de Catalunya

DOSSIER DE PREMSA

Índex

1. El teatre de Josep Maria Miró	3
2. Calendari.....	5
3. Espectacles	7
<i>Olvidémonos de ser turistas</i>	7
<i>Nerium Park</i>	9
4. Lectures dramatitzades.....	11
<i>Desig</i>	13
<i>La benvinguda</i>	14
5. Xerrades.....	15
Teatre i vida.....	16
Josep Maria Miró, un autor polític	15
6. Curs.....	17

1. El teatre de Josep Maria Miró

Presentació

Quan l'any 2007 la Sala Beckett va dedicar tota la programació de l'any a l'autoria catalana contemporània, Josep Maria Miró va ser un dels dramaturgs que va quedar-se sense una estrena pròpia que fes justícia a la seva incipient però ja prometedora trajectòria. Això va passar-li a ell i a tants d'altres autors i autores que, malgrat la seva joventut, disposaven ja d'una o més obres prou interessants com per ser programades en aquella insòlita experiència.

Miró havia començat a estrenar les seves primeres obres en formats més o menys "acabats" (lectures dramatitzades, tallers, etc.) ja des del 2005, gairebé en paral·lel a la seva activitat professional com a periodista i, de fet, en alguns d'aquells títols (*L'esvoranc*, *360*,...) s'hi traspuava amb claredat l'interès per un teatre que reflectís temes i problemes presents en el debat públic d'actualitat.

Però també, pocs anys més tard d'aquell 2007, Miró començava a endinsar-se en altres territoris estètics amb obres com *La dona i el debutant* o *La dona que perdia tots els avions*, on el misteri, l'ambigüitat de les situacions o la importància d'allò "que no es diu" emparentaven els seus diàlegs amb línies *pinterianes* o -reconegut amb admiració per ell mateix-, *cunillénianes*.

I començaven també els premis i reconeixements, tant pels textos dramàtics com per les posades en escena o pels projectes de noves produccions.

Vam haver d'esperar fins l'any 2012 perquè la Beckett (amb l'ajut del GREC Festival, dirigit aleshores per Ramon Simó) pogués estrenar una peça de Josep Maria Miró amb la dignitat que mereixia l'autor. I val a dir que l'autor va estar a l'alçada de les circumstàncies, perquè l'obra que en va sortir, *El principi d'Arquimedes*, és potser una de les peces teatrals més importants, no només de la trajectòria de l'autor, sinó segurament de l'arrencada de segle de la dramaturgia catalana contemporània. Amb ella, Miró troba un equilibri justíssim entre la forma dramaturgic -fins i tot l'escenogràfica-, i allò de què vol parlar-nos que, a més, esdevindrà un tema recurrent en les seves obres: la relativitat i la importància dels punts de vista a l'hora de jutjar fets polèmicament "reals".

El teatre de Josep Maria Miró, a partir d'aquesta estrena i amb d'altres de la mateixa època o posteriors com *Gang Bang*, *Fum*, o *Nerium Park* ha anat adquirint maduresa artística i s'ha anat dotant cada vegada més d'una seguretat d'ofici que, entre d'altres coses, fusiona amb destresa l'ambició literària, una saviesa teatral que manté l'espectador permanentment alerta, i el tractament de temes punyents (de vegades fins i tot provocadors) des d'una poètica personal i alhora perfectament adequada a cada necessitat argumental.

Mestre en la creació de situacions carregades de misteri dramàtic (encara ningú ha parlat de la influència de Hitchcock en el seu teatre?) i excel·lent disseccionador de sentiments

com ara la por i la desconfiança d'uns cap als altres per molt a prop que ens tinguem, Josep Maria Miró continua abordant temes que preocupen la societat en què viu amb un afilat sentit crític i un bon olfacte per captar les contradiccions ètiques i morals del nostre món.

En els darrers anys, Josep Maria Miró s'ha convertit en un dels dramaturgs catalans de la seva generació (i quina generació!) més estrenats, premiats i reconeguts a l'estranger i, sobretot, a l'Argentina i a l'Uruguai.

Per tot plegat, ara que la Beckett pot començar a recuperar el gust per programar en **format "cicle" i posar la lupa en l'obra d'algun dramaturg i aprofundir**-hi, com ho havíem fet amb Martin Crimp, Schimmelpffennig, McPherson o tants altres, triem Josep Maria Miró per la indubtable qualitat i contemporaneïtat del seu teatre.

Amb aquest cicle dedicat a ell, tindrem la possibilitat **d'estrenar una nova obra seva escrita expressament per a l'ocasió**, *Olvidémonos de ser turistas*, recuperar una producció com *Nerium Park*, que no es va poder veure a Barcelona, aprofundir en el sentit i el valor del conjunt de la seva obra, gràcies a xerrades amb experts i, finalment, conèixer les seves **opinions i la seva manera d'entendre el teatre conversant amb ell o assistint a lectures d'obres que ell mateix ens ha recomanat.**

Esperem que el cicle sigui del vostre interès.

Toni Casares
Director de la Sala Beckett

2. Calendari

Del 23/01 al 25/02/18

de dimecres a dissabte a les 20:30h, diumenge a les 18:30h

Espectacle

Olvidémonos de ser turistas

de Josep Maria Miró

Direcció: Gabriela Izcovich

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia, Teatro Español i Cia. Gabriela Izcovich

31/01/2018, després de la funció d'*Olvidémonos de ser turistas*

Col·loqui

La prestatgeria de la Beckett

Amb tres clubs de lectura del Poblenou: el de la Biblioteca Poblenou-Manuel Arranz, el de la Biblioteca Xavier Benguerel i el de la Llibreria No Llegiu

Condueix Xavi Vidal, de la Llibreria Nollegiu. **Amb Josep Maria Miró, autor de l'espectacle**

Sala de baix

De l'01 al 25/02/2018

de dijous a dissabte a les 20h, diumenge a les 18h

Espectacle

Nerium Park

de Josep Maria Miró

Direcció: Josep Maria Miró

Sala de dalt

Una producció de la Sala Beckett a partir de la producció de Verins Escènics

02/02/18, 19h

Xerrada

Josep Maria Miró, un autor polític

Una xerrada de Laurent Gallardo

Sala d'assaig

07/02/18, 19h

Lectura dramatitzada

Desig

de Josep Maria Benet i Jornet

Direcció: Jordi Prat i Coll

Intèrprets: Pablo Derqui, Àurea Márquez, Xavier Ripoll i Anna Ycobalzeta

Sala d'assaig

Col·loqui posterior amb Xavier Albertí, Sergi Belbel, Jordi Prat i Coll i Josep Maria Miró

08/02/18, 19h

Xerrada

Teatre i vida

Conversa entre Xavier Albertí i Josep M. Miró

Sala **d'assaig**

21/02/18, 19h

Lectura dramatitzada

La benvinguda

de Marc Guevara

Direcció: Mònica Bofill

Intèrprets: Marta Bayarri i Santi Ricart

Sala d'assaig

Col·loqui posterior amb Toni Casares, Marc Guevara i Josep Maria Miró

22/02/18, després de la funció de *Nerium Park*

Xerrada

Col·loqui postfunció

Amb l'equip artístic de l'espectacle

Sala de dalt

3. Espectacles

Olvidémonos de ser turistas

de Josep Maria Miró

Direcció: Gabriela Izcovich

Amb Eugenia Alonso, Lina Lambert, Esteban Meloni i Pablo Viña

Una producció de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia, Teatro Español i Cia. Gabriela Izcovich

Del 23 de gener al 25 de febrer de 2017

De dimecres a dissabte, 20:30h. Diumenge, 18:30h

Sala de baix

Sinopsi

Una parella de Barcelona es troba de vacances a la ciutat de Foz do Iguaçú (Estat de Paranà, Brasil), a prop del punt conegut com La Triple Frontera, on hi ha la cruïlla entre Argentina, Brasil i Paraguai. En aquesta geografia es produirà el xoc, al principi **aparentment inofensiu, d'un matrimoni que porten junts gairebé trenta anys. La irrupció d'un jove viatger solitari, que han conegut casualment en una de les rutes turístiques i que se'ls ha sumat espontàniament, serà el desencadenant d'una discussió quan la parella torna a l'hotel.**

El que havia de ser un viatge idíl·lic i plaent es veurà definitivament truncat quan el matí **següent a la discussió, ell s'aixequi i es trobi que la seva dona ha abandonat l'hotel i se n'ha anat a Argentina, fora de les seves previsions i de la ruta de viatge.** A poc a poc anirem descobrint les connexions de la parella amb la geografia i amb un episodi dolorós i no parlat que aquest viatge fa sortir a la superfície.

Fitxa artística

Autoria: Josep Maria Miró

Direcció: Gabriela Izcovich

Repartiment: Eugenia Alonso, Lina Lambert, Esteban Meloni i Pablo Viña

Escenografia: Enric Planas

Música original: Lucas Fridman

Il·luminació: Maria Domènech

Vestuari: Albert Pascual

Caracterització: Coral Peña

Fotografia i audiovisuals: Mercè Rodríguez

Fotografia promocional: Kiku Piñol

Vídeo promocional: Raquel Barrera

Ajudant de direcció: Daniela Feixas

Productora executiva a Argentina: Silvina Silbergleit

Ajudant **d'escenografia** (alumna en pràctiques **d'ELISAVA**): Marta Geòrgia

Auxiliar de direcció (Alumna en pràctiques de la UPF): Catalina Camp

Agraïments: Laminar Air (Aeròdrom **d'Òdena**)

Una coproducció de Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia,
Teatro Español i Cia. Gabriela Izcovich

Nerium Park

de Josep Maria Miró

Direcció: Josep Maria Miró

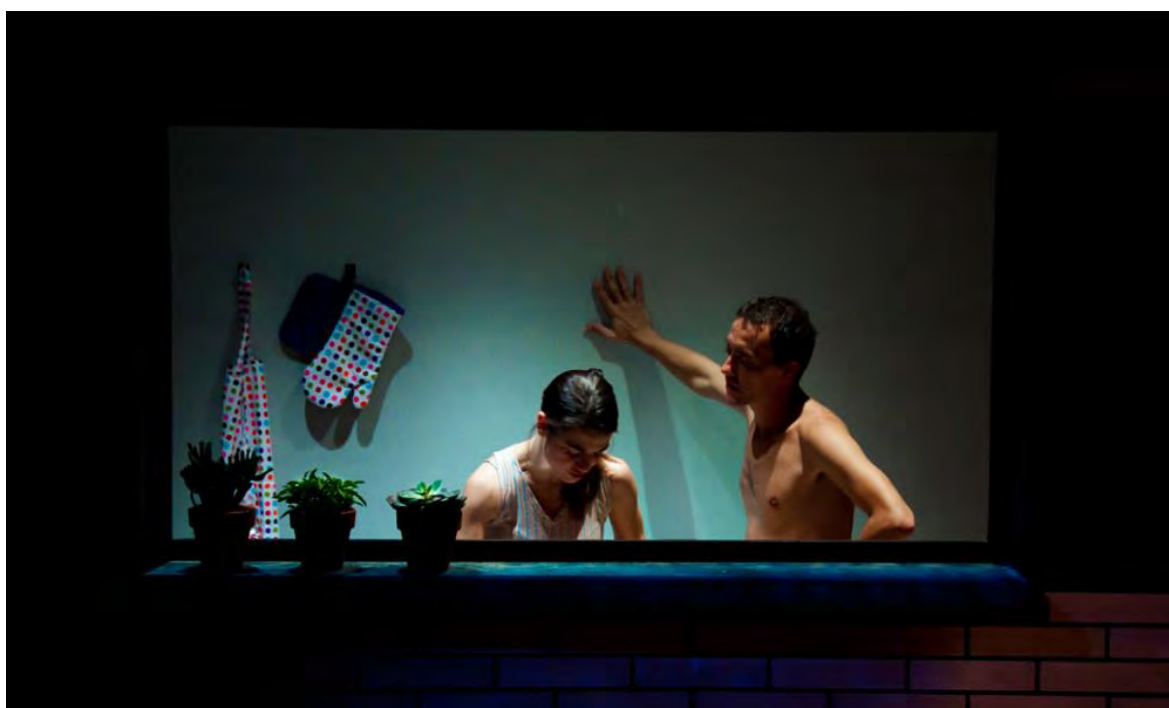
Amb Roger Casamajor i Alba Pujol

Una producció de la Sala Beckett a partir de la producció de Verins Escènics

De l'1 al 25 de febrer de 2018

De dijous a dissabte, a les 20h. Diumenge a les 18h

Sala de dalt

Nerium Park (2012) va guanyar el premi Quim Masó per unanimitat i va ser reconeguda pel premi literari Jaume Vidal i Alcover. S'ha pogut veure a Argentina (actualment està en cartell per tercera temporada consecutiva), Mèxic, Miami, Xipre, Romania i Uruguai.

Sinopsi

En Gerard i la Marta s'han traslladat a una flamant urbanització acabada de construir. Són joves, tenen feina i volen millorar socialment, però no haurà passat ni un mes de la seva arribada quan s'adonen que res és com s'esperaven que seria.

L'obra transcorre en dotze escenes, cadascuna corresponent a un mes de l'any, i pren com a nom el baladre (del llatí *Nerium Oleander*), un arbust ornamental i tòxic, àmpliament consensuat per habitar en aquestes noves urbanitzacions i zones de carretera.

Nerium Park és un thriller social que és alhora un retrat fidel de la generació criada sota la ideologia del *pelotazo* urbanístic i la descripció de la superficialitat de les relacions humanes. Quina és la base de les nostres relacions? Som tan materialistes com els altres? Estem preparats per al pitjor?

Fitxa artística

Autoria i direcció: Josep Maria Miró

Repartiment: Roger Casamajor i Alba Pujol

Escenografia: Enric Planas

Il·luminació: David Bofarull (A.A.I)

Vestuari: Albert Pascual

Una producció de la Sala Beckett a partir de la producció de Verins Escènics

4. Lectures dramatitzades

Dins el cicle *El teatre de Josep Maria Miró l'autor ens proposa dues lectures* dramatitzades de dues obres de teatre que ell mateix ha escollit: *Desig* (1989) de Josep Maria Benet i Jornet i *La Benvinguda* (2017), de Marc Guevara.

Paraules de Josep Maria Miró

Desig (1989) de Josep Maria Benet i Jornet -el Papitu, pels amics-, és una peça fonamental i **fundacional per entendre l'escriptura teatral d'avui. Quan jo cursava tercer** de BUP, entre les lectures de literatura catalana hi havia *Revolta de bruixes*. Aleshores, per mi, un nano de 15 anys, era entre sorprenent i revelador trobar teatre escrit en la meua llengua i uns personatges que em resultaven pròxims. Segurament aquella transversalitat **que se li va ocórrer a algú en posar una lectura teatral i contemporània enmig d'aquell** programa acadèmic, va plantar alguna cosa en mi. Poc em podia imaginar, aleshores, que **el 2005 justament quan m'apartava de l'àmbit periodístic, coneixeria personalment en** Papitu i, molt menys, que es convertiria en un dels primers receptors del meu teatre, en aquells correus electrònics de matinada i converses a casa seva, on la seva generositat es **feia extrema en allargar la mà a les noves generacions. Benet i Jornet és l'enllaç entre la** nostra tradició -entre ells, alguns que s'estima especialment com Guimerà i Sagarra- i això **que s'ha anomenat la nova dramàtúrgia catalana. En** Papitu estima el teatre i la gent jove i això, per molt que ho repetim, mai serà suficient per explicar el seu compromís amb el teatre i la llengua i el què ha significat. *Desig*, i no descobreixo res de nou, és una de les seves obres cabdals. Marca un abans i un després i sobretot mostra algú inquiet, que investiga i està atent al què està succeint teatralment en cada moment. El text està íntimament lligat amb una de les figures emergents del moment, un jove, Sergi Belbel, que hi té una part clau i activa. Però com a home atent al teatre del seu temps, també hi ha **aromes d'altres amistats seves com Sanchis Sinisterra, una altra figura essencial, o de veus com Harold Pinter, un dels grans autors del final del segle vint. M'atreveria a dir, fins i tot,** que com **passa amb els grans textos, s'hi pot anticipar o entreveure allò que encara no** existia i que en breu començaria a despuntar, com seria el cas, per exemple, de Lluïsa Cunillé o un Martin Crimp. *Desig* abraça i anticipa un teatre nou i desconegut. En Papitu **l'escriu en un paisatge que podríem considerar fundacional a casa nostra de les** urbanitzacions d'influència nord-americana a casa nostra. Jo escric *Nerium Park* en el **moment de l'esclat de la bombolla immobiliària. Les trames d'aquestes dues obres no** tenen res a veure però jo no amago –i de seguida m'ho fa notar algú com l'Enric Gallén després de llegir-**se l'obra-** que construeixo una història en un espai similar que en Papitu però amb una altra trama i amb algun element com a **picada d'ull. En publicar Nerium Park,** vaig escriure-li aquesta dedicatòria que avui recupero:

“Pel Papitu,

Gràcies per construir urbanitzacions i carreteres amb conductors que demanen ajut i personatges que hi transiten sota alertes de perill. Gràcies per haver-les plantat i, anys després, poder-**hi circular**”.

El Papitu és el “pare” (ell, en broma, diria “l’avi!”) de la dramaturgia catalana contemporània. Un home generós. Un home que va fer -com molts han dit- una travessia pel desert quan escriure teatre i en català era una entelèquia. Mai li estarem suficientment agraïts.

Llegirem *Desig* vint-i-set anys després que la dirigís Sergi Belbel al teatre Romea, en un espectacle molt celebrat. Jo la veuré aixecada per primera vegada i la reivindico novament als nostres escenaris. Em semblava imprescindible que la direcció de la lectura fos ara **d’un dels directors joves més destacats, en Jordi Prat i Coll.**

La segona lectura serà *La benvinguda* (2017) d’en Marc Guevara. És la seva primera obra, tot i que anteriorment ja ha escrit alguns textos breus i ha participat en algunes **experiències teatrals. En Marc ha passat per alguns dels cursos i seminaris que s’oferten periòdicament a l’Obrador de la Sala Beckett i em semblava interessant visualitzar amb aquesta lectura el fruit d’un enorme i cada cop més evident treball en aquest espai des d’un punt de vista pedagògic, promoció i internacionalització de la nostra dramaturgia. Crec que és bo explicar-ho i sentir-nos-en orgullosos. Vaig conèixer en Marc Guevara el març de 2016. Jo impartia el curs *Paraula, espai i temps: algunes eines bàsiques per començar a escriure teatre* dins dels cursos de primavera de l’Obrador. Abans parlava del meu gust per les transversalitats i potser per això, quan faig cursos sempre dic, mig en broma: “No hi ha cap enginyer a la sala?”. En Marc és doctor en enginyeria ambiental i també enginyer industrial. Un *rara avis* en aquest tipus de cursos. No només per la seva procedència acadèmica i professional sinó també pels mecanismes i camins pels que decidia investigar en cadascun dels exercicis plantejats. En Marc està al llindar dels 30 anys i és algú preocupat per les contrarietats i contradiccions del nostre temps i possiblement per això **em sento pròxim al seu discurs i a la seva forma d’entendre el teatre. Vaig llegir *La benvinguda* farà un any. Era una de les primeres versions. Hi ha donat voltes durant aquest any. Vàries voltes. És dels que sempre et diu “encara hi treballo”. Massa sovint m’he trobat textos fruit de la immediatesa i amb una certa precipitació per enllestir-lo i estrenar-lo. En Marc, potser per venir de l’àmbit de les ciències i tenir un puntal professional, no és aquest perfil. No té pressa i desprèn una estranya i magnètica serenitat jovial. És un enginyer que llegeix més teatre que alguna gent de teatre. És àvid i inquiet. No li agrada que li donin res fet i, per tant, també escriu proposant-li unes premisses a l’espectador en aquest sentit. *La benvinguda* és una obra d’avui. Parla dels nostres fantasmes individuals i col·lectius i a mi, personalment, sempre m’han fascinat aquells autors capaços de mirar-se la realitat de cara i poder tractar les nostres pors i contradiccions, allò que ens fa mal i allò que ens posa en terrenys pantanosos. A mi m’agrada que em neguitegin i ell, que té una mirada sobre el món, però al mateix temps en dubta, és capaç de traslladar-me els seus dubtes i fer que siguin els meus. I això és admirable, sobretot en algú que comença. Del 2016 fins ara, ens hem anat trobant i hem compartit reflexions i, fins i tot, textos i dubtes. Jo escolto amb atenció les seves observacions, en una confiança que, un no sabria dir perquè, no atorgo a tothom. En alguna ocasió li he escrit algun correu electrònic amb només tres paraules: “Escriu, escriu, escriu”. Avui em fa feliç que llegim *La benvinguda* en aquest espai on ens vam conèixer. Em sembla que era pertinent que la direcció també fos, com ell, d’un nom jove i prometedor: la Mònica Bofill.****

Desig

de Josep Maria Benet i Jornet

Direcció: Jordi Prat i Coll

Amb Pablo Derqui, Àurea Márquez, Xavier Ripoll i Anna Ycobalzeta

Dimecres 7 de febrer, 19h

Sala de dalt

Després de la lectura hi haurà un col·loqui postfunció amb Xavier Albertí, Sergi Belbel, Jordi Prat i Coll i Josep Maria Miró

Sinopsi

A *Desig* es reuneixen quatre personatges sense nom, un dia ennuvolat, una pretesa **al·lucinació, un cafè amb llet i unes quantes cerveses, dos cotxes que s'entesten a fer-se malbé**, quatre paraules trivials, un record absurd fora de lloc, una nit retallada per les llums d'uns fars de cotxe i un parell o tres d'objectes insignificants d'una casa qualsevol.

Fitxa artística

Autor: Josep Maria Benet i Jornet

Direcció: Jordi Prat i Coll

Intèrprets: Pablo Derqui, Àurea Márquez, Xavier Ripoll i Anna Ycobalzeta

La benvinguda

de Marc Guevara

Direcció: Mònica Bofill

Amb Marta Bayarri i Santi Ricart

Dimecres 21 de febrer, 19h

Sala de dalt

Després de la lectura hi haurà un col·loqui postfunció amb Toni Casares, Marc Guevara i Josep Maria Miró

Sinopsi

L'Anna, nom que prové de l'hebreu i que significa la 'misericordiosa', torna d'un voluntariat a la frontera d'Europa i no ho fa sola. Ve amb la Tahiya, que en àrab vol dir 'salutació de benvinguda'. Ha estat una decisió d'aquí i d'ara. A en Xavi, nom d'origen basc que significa 'casa nova', la situació l'agafa per sorpresa. La veritat però, és que l'Anna i en Xavi han tingut moltes converses amb la llum apagada de com d'injust és el que està passant. Acolliran a la Tahiya fins que puguin resoldre la seva situació legal i ajudar-la a ser autosuficient. Viuen en un pis petit, que per a una parella ben avinguda és suficient. El dia que la Tahiya arriba falten uns mesos per a que es produeixi una situació que sacsejarà **tota la ciutat, començant pel pis de l'Anna i en Xavi.**

Fitxa artística

Autoria: Marc Guevara

Direcció: Mònica Bofill

Intèrprets: Marta Bayarri i Santi Ricart

5. Xerrades

El cicle es complementa amb dues xerrades al voltant de l'obra de Josep Maria Miró: una conversa amb Xavier Albertí, director del TNC, i una xerrada de Laurent Gallardo, traductor al francès de les obres de Josep Maria Miró.

Josep Maria Miró, un autor polític

Una xerrada de Laurent Gallardo
02 de febrer, a les 19h. Sala d'assaig

Abans de lliurar-se a l'escriptura dramàtica, Josep Maria Miró va fer de periodista durant molt de temps. Actualment s'ha allunyat d'aquella primera vocació, però la seva mirada sobre el món continua sent la de l'observador que busca la veritat. Si la seva obra ha estat qualificada sovint de polèmica és precisament perquè s'inspira en la realitat del seu entorn amb la intenció de suscitar el debat.

Aquest compromís, que és la raó fonamental de la seva relació amb el teatre, es percep en la recerca formal de la seva escriptura, que tendeix a reflectir la complexitat del món. Així, rebutja des de les seves primeres peces el teatre fundat en la peripècia, obvi i sense plecs que, sota una aparença de modernitat desacomplexada, en realitat només és una continuació de les vellúries del teatre burgès.

Les obres de Josep Maria Miró desorienten, pertorben, intranquil·litzen; obren uns nous horitzons en què les coses que veiem semblen adquirir de sobte una espessor que enterboleix progressivament les perspectives. Són una de les més belles cristal·litzacions **d'aquest neguit tan particular, la simple expectativa del qual constitueix** avui una de les **poques raons per continuar anant al teatre. Però on rau la seva veritable força? Com s'hi** transforma el dubte en projectil? I, a una velocitat astoradora, en projectil que esmicola els prejudicis, que assola els tòpics i esclata al bell mig **d'allò que anomenem teatre?**

Laurent Gallardo

És **Professor titular d'Estudis Ibèrics de la Universitat Grenoble Alpes (França)**, especialista del teatre contemporani espanyol i català. Paral·lelament a la seva activitat universitària, és traductor teatral, associat a la Maison Antoine Vitez (Centre internacional de la traducció teatral), i membre del comitè de lectura del Teatre Nacional de Catalunya i **del Festival de la Mousson d'Été.**

Ha traduït al francès obres de Lluïsa Cunillé (*Occisió, Barcelona, mapa d'ombres, El temps Islàndia*), Josep Maria Miró (*La dona que perdia tots els avions, El principi d'Arquimedes, Fum, Nerium Park, El col·laborador*), Victoria Szpunberg (*La màquina de parlar, La marca preferida de les germanes Clausman*) i Aina Tur (*Dimecres*).

Teatre i vida

Conversa entre Xavier Albertí i Josep M. Miró
08 de febrer, a les 19h. Sala d'assaig

Josep M. Miró ha estat ajudant de direcció de Xavier Albertí en múltiples ocasions. **L'actual director del Teatre Nacional de Catalunya, per la seva banda, és un lector atent (i admirador) de l'obra de Miró, i properament dirigirà la seva últim text, *Temps salvatge*, a la Sala Gran del TNC.**

Còmplices i amics, Xavier Albertí i Josep M. Miró es coneixen de fa anys. Els dos comparteixen criteris estètics i **polítics sobre què ha de ser l'escriptura dramàtica i el teatre en general. Al llarg d'aquesta conversa, Xavier Albertí i Josep M. Miró compartiran experiències i desgranaran la seva visió de l'art, la política i, per què no?, la vida.**

I a més a més...

7 de febrer

Col·loqui després de la lectura de *Desig* amb Xavier Albertí, Sergi Belbel, Josep Maria Miró i Jordi Prat i Coll.

21 de febrer

Col·loqui després de la lectura de *La benvinguda* amb Toni Casares, Marc Guevara i Josep Maria Miró.

22 de febrer

Col·loqui postfunció després de la funció de *Nerium Park*, amb Josep Maria Miró.

6. Curs

Del 09/01/2018 al 27/02/2018

Escriure teatre, avui

Curs d'iniciació a l'escriptura dramàtica

Professor: Josep Maria Miró

Què implica ser autor de teatre? Aquest és un curs d'escriptura teatral que pren com a punt de partida aquest interrogant i en el qual treballarem a partir de tres premisses bàsiques: actualitat, literatura dramàtica i dispositius teatrals.

Més enllà del coneixement i ús de les eines d'escriptura teatral, reflexionarem sobre la incidència de l'actualitat i allò que passa al nostre voltant i de quina manera traslladar-ho a l'escena. Ens interrogarem sobre el teatre com a àgora i les seves possibilitats com a eina de reflexió i transformació.

Llegir és el nostre millor aliat a l'hora d'escriure. El teatre que veiem i llegim ens configura com a espectadors i també determinarà al nostre públic. Per aquest motiu, la literatura dramàtica ha de tenir un lloc destacat. Cada sessió partirà de la lectura d'una obra de teatre contemporani que ens servirà de material d'anàlisi, discussió i formulació dels exercicis d'escriptura que es plantejaran durant el curs. Aquestes lectures ens serviran també per plantejar i especular sobre els dispositius teatrals de què ens servirem a l'hora d'escriure.

Horaris: Dimarts, de 10:30h a 14h

Preu: **300€**

Idioma: Català

Total hores: 28h (8 sessions)

Preus:

Olvidémonos de ser turistas: 20€ | Personatges de la Beckett: 10€.

Nerium Park: 15€ | Personatges de la Beckett: 10€.

Les lectures i les xerrades tenen un preu de 3€ | Personatges de la Beckett gratuït.

Els col·loquis postfunció són gratuïts.

Promoció:

Si tens entrada per ***Olvidémonos de ser turistas*** i ***Nerium Park***, la resta d'activitats del cicle són gratuïtes excepte el curs.

Envia un correu a reserves@salabeckett.cat adjuntant les entrades i indicant a quines activitats vols venir. L'aforament és limitat.

Sala Beckett Obrador Internacional de Dramatúrgia

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Més informació
www.salabeckett.cat

Sala Beckett – Poblenou
Aloma Vilamala · Premsa
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232 · T: 93 284 53 12
premsa@salabeckett.cat
www.salabeckett.cat